

(Đề gồm có 02 trang)

I. ĐỌC HIỂU (5.0 ĐIỂM)**Đọc văn bản và thực hiện các yêu cầu sau:**

“Năm 1972, giặc Mỹ quay lại bắn phá miền Bắc nước ta. Quê tôi là bãi giữa sông Hồng, gọi là “Trung Hà” tức là giữa dòng nước. Muốn về quê được, tôi phải đi đến giữa cầu Long Biên, ở đó có một chiếc thang sắt nhỏ nối từ trên cầu xuống dưới đất bãi. Nói là một làng quê lụt lội và trù phú đều đúng cả, bởi vì mỗi năm cứ đến mùa lũ về, người dân quê tôi lại vất vả từ hai đến ba tháng. Còn lại khi nước rút thiên nhiên lại ban phát cho lớp đất đỏ nặng phù sa, màu mỡ. ...

Vậy mà bom đạn của giặc Mỹ đã tàn phá khắp nơi, những cây mít, cây ổi ngon là thế, giờ đây đã bị đạn pháo tiện ngang thân. Làng xóm trở nên tiêu điều xơ xác ...

Tôi và Trinh (cô bạn gái thân thiết từ thời thơ ấu) cùng học một lớp với nhau. Chúng tôi chơi rất thân như hình với bóng. Trinh có cái miệng rất duyên, mỗi khi cười cái lúm đồng tiền lại lồm vào, hai bím tóc lắc sang hai bên cứ lắc lư, lắc lư, làm cho khuôn mặt càng thêm rạng rỡ. Thời chiến, mỗi khi đi học chúng tôi đều đội trên đầu chiếc mũ rom. Nhìn dáng vẻ của Trinh với chiếc mũ rom trên đầu trông thì xinh nhưng nặng, đến là tội nghiệp. Thế rồi năm học kết thúc, lớp 5C chúng tôi bắt đầu được nghỉ hè. Cái nắng oi ả của mùa hè cộng với còi báo động chóc chóc lại rú lên làm cho không khí càng trở nên ngột thở... Nhà tôi gần nhà Trinh, tôi hay sang nhà Trinh chơi. Mẹ Trinh sinh bé trai được 10 tháng. Tôi và Trinh thích lắm, hai đứa chúng tôi đặt cho nó cái tên là Cún. Thực ra nó có cái tên rất đẹp là Chiến Thắng. Chúng tôi trông em, giúp đỡ mẹ. Không đi chơi xa, mẹ tôi bảo, như thế là, cũng giúp đỡ được một phần để bố mẹ yên tâm sản xuất và chiến đấu rồi.

Thế rồi vào một buổi chiều hè như bao buổi chiều khác, mẹ Trinh trải một chiếc chiếu ra giữa nền nhà, nơi mà hai chúng tôi và em Cún hay ngồi chơi....

Bỗng một hồi còi báo động rú lên. Thằng Cún giật bắn người, khóc thét lên. Mẹ Trinh vội vàng chạy lại bế thốc thằng bé và dắt chúng tôi chạy vội xuống hầm trú ẩn, cách nhà chừng 60 mét. Trống ngực tôi đập thình thịch. Tất cả chui xuống hầm. Cún càng khóc to hơn vì trong hầm tối đen như mực, mùi đất hầm nồng nặc, thiếu không khí, muỗi bay vo ve trong hầm, đến hai đứa tôi còn khiếp sợ nữa là Cún. Thình thoảng tiếng ùng ... oàng ... lại chói bên tai, đất vãi lên đầu, lên lưng chúng tôi. Có lẽ bom Mỹ nó bắn phá gần làng chúng tôi lắm.

Tôi sờ lên vai Trinh, nó đứng ngồi không yên, người nó cứ động đậy liên tục, té ra, nó lấy hai tay cầm hai vạt áo và ra sức hắt lên hắt xuống để tạo ra gió mát cho Cún nín.

Bên ngoài tiếng đạn pháo vẫn nổ đi đùng chưa dứt. Bên trong thằng Cún vẫn khóc khản cả cổ. Bỗng người tôi bị dạt sang một bên, hoá ra cái Trinh dứt mẹ và tôi chạy lao ra ngoài hầm.

Tiếng mẹ Trinh thất thanh: - Trinh! Con chạy đâu thế?

- Con lên lấy quạt cho em.

Mẹ và tôi chỉ kịp nghe có thể. Trinh đã thoát ra khỏi hầm... Tim tôi như ngừng đập... Mẹ Trinh giữ chặt lấy tay tôi, không cho tôi lao ra theo Trinh, nỗi lo lắng thất trong lòng mẹ... 5 phút, rồi 7 phút... Đùng! Đùng!... Một tiếng nổ chát chúa như sấm giập trên đầu tôi... Trinh ơi! Trinh ơi! Một linh cảm ngột ngạt trôi dạt trong lòng tôi.

Còi báo yên, mẹ và tôi lao ra khỏi hầm. Mẹ đưa em Cún cho tôi bế, cả hai chạy như bay về nhà... Một cảnh tượng đau lòng đập vào mắt tôi, khói bụi mịt mù, một quả bom độc ác đã ném trúng sân nhà Trinh. Nước mắt tôi giàn giụa...

Đứa bạn nhỏ của tôi bị vùi trong đất, một mảnh bom găm vào đầu. Bối mãi, các bác các cô mới đưa được Trinh lên – trong tay vẫn cầm chắc chiếc quạt nan bị cháy xém một góc. Tôi không tin nổi nữa, bạn tôi đã chết rồi ư? Tại sao? Tại sao lại như thế?”

(*Chiếc quạt nan*, Trịnh Kim Thanh,

trích trong tập truyện *Con gái người lính đảo* NXB Giáo dục, năm 2006)

Chọn câu trả lời đúng và ghi đáp án ra giấy làm bài (câu 1 đến câu 4)

Câu 1 (0.5 điểm). Văn bản trên thuộc thể loại nào?

- A. Truyện thơ Nôm B. Tiểu thuyết C. Truyện đồng thoại D. Truyện ngắn

Câu 2 (0.5 điểm). Người kể chuyện là ai?

- A. Mẹ Trinh B. Trinh C. Tôi D. Tác giả

Câu 3 (0.5 điểm). Ngôn ngữ của người kể trong đoạn “Tôi không tin nổi nữa, bạn tôi đã chết rồi ư? Tại sao? Tại sao lại như thế?” là:

- A. đối thoại B. độc thoại C. độc thoại nội tâm D. độc thoại và đối thoại

Câu 4 (0.5 điểm). Bối cảnh của câu chuyện là:

- A. kháng chiến chống Pháp ở miền Nam. B. kháng chiến chống Mỹ ở miền Bắc.
C. kháng chiến chống đế quốc ở miền Trung. D. kháng chiến chống phát xít ở Việt Bắc

Trả lời các câu hỏi (từ 5 đến 8) vào giấy làm bài.

Câu 5 (0,75 điểm). Giải thích ý nghĩa của nhan đề “Chiếc quạt nan”?

Câu 6 (0,75 điểm). Nhân vật chính trong truyện có những phẩm chất đáng quý nào?

Câu 7 (0,75 điểm). Từ đoạn trích, em nhận ra thông điệp mà tác giả muốn gửi gắm qua văn bản là gì?

Câu 8 (0,75 điểm). Sống trong hoà bình hôm nay, em nghĩ mình có thể làm gì để góp phần xoa dịu những nỗi đau mà chiến tranh để lại?

II. VIẾT (5.0 ĐIỂM)

Hãy phân tích văn bản truyện “Chiếc quạt nan” được trích ở phần đọc hiểu trên.

----- **Hết** -----

Ghi chú: Học sinh làm bài trên giấy riêng